

տանեայց Ս. Եկեղեցւոյ և Հայրիկոյ Հայոց, թոյլ տուէք, խնդրեմ, որ յայտնեմ քանի տողով թէ ներկայ տարագրեալ գաղթականներն որպէս խնամ գտան Ձեր գուրգուրանաց ներքոյ, և թէ որպէս այն թշուառացեալ հայերու արենաշաղախ և խոնջեալ անդամներն կորով ստացան, նա և թէ որպէս որոց հեծկլտանքը մեղմացան:

Սոյն տարագրեալ գաղթականք, որք գանասար գայլերու վոհմակներու ճիրաններէն հազիւ զերծած, որք ի կորուստ մատնած տուն և տեղ, հարստութիւն և հայրենի ամենաքաղցր վայելչութիւն, զրկուած զաւակէ, հօրմէ, եղբօրմէ և սիրելի բարեկամներէ, բիւրաւոր հառաչանքներով տոչորուած՝ մի յուսոյ աստղ իւրեան առաջնորդ բռնած՝ շունչն ու հոգին բերանը առած՝ հեւալով կը դիմէ փրկարար Մսուրն, կը դիմէ իւր Հայրիկի դուռը բաղխելու, իւր սրտի ծանրածանր ցաւերը Հայրիկի առաջ պարզելու, իւր արենալից անդամներն գորովագուլթ Հօրոյ բարձր Ատենին ներկայացնելու և դարման խնդրելու իւր անկրշուելի, անտանելի ցաւոց համար:

Սակայն դուռդ բաղխելու հարկ չը կայր, Ա՛հ հափառ Հայրիկ, նա արդէն կրնական